

Vezměte, prosíme, na vědomí, že text článku odpovídá platné právní úpravě ke dni publikace.

Mohou orgány veřejné moci účinně doručovat poštou, když jim zákon ukládá povinnost doručovat prostřednictvím datových schránek?

Na konci minulého roku vyšel v Lidových novinách článek Jiřího Peterky, ve kterém se autor pozastavuje nad nejasnou otázkou účinnosti doručení ze strany orgánů veřejné moci klasickou poštou v případě, kdy má příslušná osoba zřízenou datovou schránku a příslušný orgán má zákonnou povinnost (podle zákona č. [300/2008](#) Sb., o elektronických úkonech) doručit písemnost prostřednictvím datové schránky.



Podle zákona totiž platí obecná fikce, že nevyzvedne-li si adresát písemnost ve lhůtě 10 dnů ode dne, kdy byla připravena k vyzvednutí, považuje se písemnost posledním dnem této lhůty za doručenou, i když se adresát o uložení nedozvěděl (viz § 49/4 občanského soudního řádu, § 24/1 správního řádu a podobně též § 17/1 zákona o elektronických úkonech). Se zmíněnou fikcí doručení je přitom spojena řada důsledků v právní sféře adresáta.

Otázka tedy konkrétně stojí: "Nastane fikce doručení v případě, kdy orgán veřejné moci má povinnost doručit písemnost do datové schránky fyzické či právnické osoby, a přesto se snaží doručit klasickou poštou?"

Za stávající právní úpravy podle našeho názoru fikce doručení v takovém případě nenastane.

Zákon o elektronických úkonech v § 17/1 mj. stanoví následující: "*Umožňuje-li to povaha dokumentu a má-li příslušná osoba zpřístupněnu svou datovou schránku, orgán veřejné moci doručuje dokument této osobě prostřednictvím datové schránky, pokud se nedoručuje na místě, či veřejnou vyhláškou.*"

Předně je nutné osvětlit poněkud vágní sousloví "*umožňuje-li to povaha dokumentu*". A priori je totiž třeba vycházet z toho, že v obecné rovině povaha písemného dokumentu doručení prostřednictvím datové schránky umožňuje.

Výjimky z tohoto obecného pravidla, především technického rázu, pak vyplývají zejména z vyhlášky č. [194/2009](#) Sb. o stanovení podrobností užívání a provozování informačního systému datových

schránek. Jedná se o případy rozsáhlých spisů či souborů, kdy velikost datové zprávy dodávané do datové schránky převyšuje maximální datový objem 10 MB. Výjimkou jsou také dokumenty uložené v souborech nespádajících pod výčet přípustných formátů dle zmíněné vyhlášky. Doručovat prostřednictvím informačního systému datových zpráv nelze ani datové zprávy obsahující škodlivý kód (vir), který může poškodit informační systém datových schránek.

Do okruhu výjimečných případů, kdy nelze doručovat prostřednictvím datové schránky, patří též například doličné předměty typicky v rámci trestního řízení (zkrvavený dokument či dokument s otisky prstů, kde krev či zmíněné otisky mají být použity jako důkaz).

Ostatní případy, ve kterých by orgán veřejné moci doručoval držiteli datové schránky klasickou poštou, pak spadají spíše do kategorie porušení zákonných povinností jednotlivých představitelů (zaměstnanců) orgánů veřejné moci s odpovídajícími důsledky. Na takováto pochybení však jistě nemůže doplácet občan či jiný adresát příslušné písemnosti.

Vyzvedne-li si nicméně adresát písemnost zasílanou orgánem veřejné moci klasickou poštou, ač tato měla být dle zákona o elektronických komunikacích zaslána do datové schránky, pak je dle našeho názoru doručení účinné. Adresát totiž svým úkonem (přijetí písemnosti) jinak neúčinný úkon (zaslání písemnosti v rozporu se zákonem) orgánu veřejné moci konvaliduje, neboli právně aprobuje. Pakliže nicméně adresát písemnost nepřijme, fikce doručení po 10 dnech jejího uložení dle našeho názoru nastat nemůže.[1]

Opačný výklad by totiž byl v rozporu se základní zásadou stanovenou ústavním právem, kdy "*státní moc lze uplatňovat jen v případech a v mezích stanovených zákonem, a to způsobem, který zákon stanoví*" a dále, že "*nikdo nesmí být nucen činit, co zákon neukládá*" (viz článek 2/2 a 2/3 Listiny základních práv a svobod).

Orgán veřejné moci z výše uvedených důvodů jistě není oprávněn požadovat od občana přijetí písemnosti zasláné klasickou poštou v rozporu se zákonem, tj. mimo datovou schránku. Vznikla-li by navíc v takovéto souvislosti občanovi zmíněným nesprávným a nezákonným postupem orgánu veřejné moci škoda, měl by podle našeho názoru právo domáhat se její náhrady podle zákona o odpovědnosti (státu) za škodu způsobenou při výkonu veřejné moci.

JUDr. Jan Diblík,
advokát

[PRK Partners s.r.o. advokátní kancelář](#), člen Lex Mundi

Jáchymova 2
110 00 Praha 1

Tel.: +420 221 430 111
Fax: +420 224 235 450
e-mail: office@prkpartners.com



[1] Viz též Závěr č. 86 ze zasedání poradního sboru ministra vnitra ke správnímu řádu ze dne 14. 12. 2009.

© EPRAVO.CZ – Sbírka zákonů, judikatura, právo | www.epravo.cz

Další články:

- [Nestačí „mít systém“ aneb povinnosti veřejnoprávních původců při přechodu na atestovaný eSSL](#)
- [Výroční zpráva ÚOOÚ za rok 2025: nové regulační priority v oblasti ochrany osobních údajů](#)
- [Právní průvodce českou krajinou](#)
- [Sdílení elektřiny v obecních projektech, změny po 1.8.2026 a zapojení bateriových úložišť](#)
- [Jak naložit s „oznámením“ přestupku soukromých osob? A je to vlastně oznámením ve smyslu zákona o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich?](#)
- [Systémová podjatost ve správním řízení aneb požadavek na překročení nadkritické míry rizika systémové podjatosti](#)
- [Bezpilotní systémy vlastní konstrukce v kategorii Specific: regulační požadavky a praktické aspekty](#)
- [Pacht závodu a zákaz přenechání věci třetí osobě](#)
- [Digitální důkazy z webu v soudním řízení: jak doložit, co bylo online zveřejněno?](#)
- [Nepravomocné povolení stavby a změna územního plánu](#)
- [Letiště a letecké stavby](#)